

РЕШЕНИЕ

№ 1311

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7617** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на съюза.

Образувано е по жалба на Г. Ц. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Г., срещу Решение № РЗМ-5800-1181/32-456936 от 30.06.2023г. издадено от Директора на ТД Митница С. при Агенция „Митници“, с което органът е определил за стока № 1 по ДВ с MRN 20BG005807088411R3/21.12.2020г. нова митническа стойност в размер на 32 017 лв., установил е нов размер на дължимите задължения по същата и е определил доплащане на митническата стойност, след приспадане на вече платеното от от 5459,91 лв., от които мито в размер на 1706,22 лв. и 3753,69 лв. ДДС, ведно с дължимите лихви за забава.

В жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспореното решение поради неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви. Оспорва се наличието на основание за съмнение в декларираната стойност на процесния автомобил. Сочи, че митническата декларация (МД) съдържа всички относими данни по смисъла на чл.162 от Регламент (ЕС) № 952/2013, което навеждало на липса на реални мотиви относно новоопределената стойност, почиваща единствено на съмнения. На следващо място, намира, че напълно необосновано е бил използван и резервният метод по чл. 144, пар. 1 от Регламент 2015/2447, във вр. с чл. 74, пар. 3 от М.. Излага още, че са нарушени реда и условията

за провеждане на последващ контрол, съдържащи се в чл. 84а-чл.84м от ЗМ. Моли за отмяна на обжалвания административен акт и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Моли съда да отмени оспорения административен акт и претендира сторените по делото разноски съгласно представен списък.

Ответникът – Директорът на ТД С., в съдебно заседание се представлява от юрк. С., която моли съда да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.12.2020г. жалбоподателят Г. Ц. Н. в качеството си на получател е подала в МБ С.-запад митническа декларация с MRN 20BG005807088411R3 за митнически режим „допускане за свободно обращение“. Декларирана е стока № 1, представляваща употребяван пътнически автомобил марка М., модел: G. BLUETEC 4MATIC, шаси: 4JGDF2EE7EA376000, с декларирани в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ - US - Съединени американски щати, в ЕД 4/11 „Обща фактурна стойност“ - 7000 U., в ЕД 4/10 „Валута“ - U., при курс за митнически цели 1.64799, в ЕД 4/14 „Ц. на стоката“ - 7000 U., в ЕД 6/14 „Код на стоката по Комбинираната номенклатура“ - 87033390, в ЕД 8/6 Статистическа стойност“ - 14954.77 лв. и митническа стойност 14954.77 лв., заплатени задължения - мито 1495.48 лв. и ДДС 3500.05 лв.

При митническото оформяне са представени описаните в ЕД 2/3 „Представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни“ на МД, документи, изискуеми съгласно чл. 163 от Регламент (ЕС) № 952/2013: търговска фактура № 1203/01102020г. за покупка на автомобила на стойност 7000 U., издадена от P. D Gougov MD I., 18343 S. E. Lane, S. D., CA, 92128, регистрационен талон Q3720091012 на State of C. от 10.09.2020 г., фактура № [ЕГН]/18.12.2020г., издадена от ФРИЛАЙН ООД с EORI BGC131233772ZZZZ7 и адрес: С. - 1408, [жк], [жилищен адрес] за платени транспортни разходи на обща стойност 4018.84 лв., декларация за външен транзит на Общността T1 - 20BG00200220239770 от 16.12.2020г. и търговска товарителница № IMPL/4140/11/20/L1 от 08.12.2020г. По МД с MRN 20BG005807088411R3/21.12.2020г. износител е P. D GOUGOV MD I., 18343 S. E. LANE, S. D., CA, 92128, а вносител Г. Ц. Н., [населено място], [жк], [жилищен адрес] ап. 65.

След извършен анализ в ТД С. морска през 2021г. във връзка с идентифициран риск на декларирани занижени стойности на пътни превозни средства, изнесени от САЩ и допуснати за свободно обращение в Република България е осъществена последваща проверка по линия на международното сътрудничество със съдействие на Д. на САЩ по вътрешна сигурност и е предоставен отговор от американските митнически органи с писмо с рег. № 32-359976/24.10.2022г., представляващ „Електронна информация за износ“ (Е. Е. I.) от системата на Американската служба „Митници и гранична охрана“. За извършената проверка Началника на МБ С. Запад е уведомен със служебна бележка от Началник отдел „Митническа дейност“. Съгласно информацията в цитираното писмо, „Електронна информация за износ“ (ЕЕI) представлява американският еквивалент на европейска митническа декларация за износ и съдържа данни за декларираната стойност на превозното средство при износа и страната на

местоназначение. ITN (Internal T. Number), съдържащ се в „Е. Е. I.“, е номерът на подаване на информацията за износ в системата на Американската служба „Митници и гранична охрана“, който е основният идентификатор на записа. XTN (E. Transactional Number) е генерираният от износителя номер на документа.

Посочено е, че предоставеният документ E. export information: ITN X20201028999005, XTN[ЕИК]-EBKG00920591(C) съдържа информация за стока № 1 по М. № 20BG005807088411R3/21.12.2020г. - употребяван пътнически автомобил марка „М.“, модел: G. BLUETEC 4MATIC, изнесен от САЩ за България. В него е посочена стойността на стоката, а именно 19428,00 щатски долара. Като износител е посочен P. D GOUGOV MD I., 18343 S. E. LANE, S. D. CA 92128, US, а получател на автомобила е FREELINE L., 1 KRASTYO SARAFOV F. 1., S., BG.

Извършена е допълнителна проверка на МД с MRN 20BG005807088411R3/21.12.2020г., с която е внесен процесния употребяван автомобил, като при направения сравнителен анализ на данните от МД MRN 20BG005807088411R3/21.12.2020г. и данните на Д. на САЩ по вътрешна сигурност, са установени съществени различия по отношение на цената на автомобила и на продавача, а именно: по данните от писмото на Д. на САЩ, като износител на автомобила е U. INTERCARGO L., 564 I. D., CARMEL, IN 46032, US, а в подадената митническа декларация - P. D GOUGOV MD I., 18343 S. E. LANE, S. D. CA 92128, US; цената на автомобила по данните от писмото на Д. на САЩ е 19428 щатски долара, а по данните в митническата декларация – 7000 щатски долара.

Изискани са допълнителни доказателства от вносителя на основание чл. 188 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 09 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013) и чл. 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

Допълнителни документи и информация са представени с писмо № 32-89918/08.03.2023г. В същото се заявява, че покупко-продажбата е извършена в САЩ, за което изпраща копие на договор и заявява, че няма предшестващи документи. Цената на автомобила е заплатена в брой на място при продавачите чрез съпруга ѝ при негово пътуване до САЩ. Декларира, че връзката с продавача е на приятелска основа, въпреки че има роднинска връзка между съпругата на продавача и съпруга ѝ Х. Б. и няма свързаност по смисъла на чл. 127 от Регламент за изпълнение № 2447/2015г. Прилага още самолетни билети на съпруга за пътуване до САЩ и обратно от 15.07.2020г. до 30.07.2020г. и касов бон за 7000USD от 29.09.2020г. платени по фактура № 1203, която е издадена на 01.10.2023г.

При извършения анализ на представените допълнителни документи и информация са установени несъответствия между фактическите обстоятелства и относимите към тях документи и органът е приел, че съмненията относно декларираната договорна стойност не са отпаднали и стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Органът се е аргументирал със следното: не е посочено за чия сметка са разходите по транспортиране на автомобила до пристанище, контейнеризацията му и свързаните с това разходи; продавачът и износителят на пътническия автомобил са различни в

информацията, получена от Американската служба „Митници и гранична защита“ и митническа декларация MRN № 20BG005807088411R3/21.12.2020г. Единствено шасито на пътническият автомобил е с едно и също описание; в придружаващите митническата декларация липсват документи за извършено плащане към продавача на стоката; предоставеният електронен документ E. export information: ITN X2020102899905, XTN[EИК]-EBKG00920591(C) от Служба за митнически и граничен контрол (С.) съдържа точните стойности, декларирани в електронната информация при износа от САЩ, определени от оригиналните фактури, предоставени от декларатора; от наличния E. E. I.: ITN X2020102899905, XTN[EИК]-EBKG00920591(C), автомобилът е деклариран за износ за сумата от 19 428 U.; в предоставената от вносителя информация, с писмо № 32-89918/08.03.2023 г. твърди, че автомобилът е закупен с договор за покупко-продажба, а при обмитяването е представила фактура № 1203/ от 10/01/2020, издадена от P. D. GOUGOV MD I., 18343 S. E. LANE, S. D. CA 92128.

Във връзка с направените изводи митническите органи са взели решение за прилагането на метода по чл. 74, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013, но са намерили, че нито един от вторичните методи за определяне на митническата стойност на стоките не е приложим в случая.

В тази връзка е обосновано тя да се определи въз основа на наличните данни, като се прилагат разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение, бележките към него, Глава 3 „Стойност на стоките за митнически цели“ от Регламент (ЕС) № 952/2013.

В писмо рег. № 32-74077/23.02.2023г. на Ц. на Агенция „Митници“, с което от американската служба за митническа и гранична защита предоставят официална информация, е уточнено, че: електронна информация за износ (EEI) за превозни средства е еквивалент на декларацията за износ в Европейския съюз и декларира стойност при износа; вътрешният номер на транзакцията (ITN) е номерът на служба митническа и гранична защита (СБР) на подаване на електронна информация за износа в системите (EEI). Това е основният идентификатор на записа; външният номер на транзакцията (XTN) е генерираният от износителя номер на подаване; стойността на стоките и платените транспортни разходи са точните стойности, декларирани в електронната информация за износа (EEI) при износ от САЩ.

В писмо с рег. № 32-74077/23.02.2023г. на Ц. на АМ, в т. 1, трети абзац, е посочено, че стойността на стоката е точната стойност, определена от оригиналните фактури, предоставени от декларатора, както и невъзможността за определяне на митническа стойност на стоката по предходните методи, съгласно информацията от Електронна информация за износ“ (EEI), следва да бъде определена нова митническа стойност на стока № 1 по митническа декларация MRN № 20BG005807088411R3/21.12.2020г. - „употребяван пътнически автомобил марка: M. , модел: G. BLUETEC 4МАТІК, на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в размер на 32 017 лв.

В изпълнение на разпоредбите на чл. 29 във връзка с чл. 22, параграф 6, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и във връзка с чл. 26 от АПК с уведомление изх. № 32-171319/08.05.2023г. връчено на 15.05.2023г., Г. Ц. Н. е уведомена за започналото административно производство, относно досъбиране на митни сборове и ДДС, като е информирана за правото си на становище, в 30-дневен срок от получаване на писмото, по реда на чл. 9, параграф 2, буква а) от Делегиран Регламент на Комисията (ЕС)

2015/2446 от 28 юли 2015 за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013. В указания срок, Г. Н. е изразила вх. № 32- 217484/09.06.2023г. в което възразява с констатациите на митническите органи.

С Решение № РЗМ-5800-1181/32-456936 от 30.06.2023г. издадено от Директора на ТД Митница С. при Агенция „Митници“ е определена за стока № 1 по ДВ с MRN 20BG005807088411R3/21.12.2020г. нова митническа стойност в размер на 32 017 лв., установен е нов размер на дължимите задължения по същата, като след приспадане на реално заплатените от жалбоподателката суми е определено задължение за доплащане в общ размер от 5459,91 лв., от които мито в размер на 1706,22 лв. и 3753,69 лв. ДДС, ведно с дължимите лихви за забава. Определен е десетдневен срок от уведомяване на длъжника за заплащане на мито и ДДС, задължение за лихви върху вносно мито и ДДС, и лихва за забава за размера на дължимите вземания, които не са платени в десетдневния срок от уведомяване на длъжника за решението. Решението е връчено на Г. Ц. Н. лично срещу подпис на 17.07.2023г.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства: административната преписка в цялост, както и допълнително представените от страните изготвени преводи на документи.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя видно от приложената по делото разписка на 17.07.2023г. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, от 28.07.2023г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Решението е издадено от директора на ТД Митница – С., който има качеството на митнически орган въз основа на назначението си съгласно Заповед за изменение на служебно правоотношение № 3510 от 30.07.2021г. на директора на Агенция „Митници“, поради което е спазена материалната и териториалната компетентност на издателя на акта.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване, съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 и е предоставена възможност да се изрази становище от страна на жалбоподателя с писмо № 32-67682/20.02.2023г. Т. е постъпило и е намерило отражение в мотивите на издадения административен акт. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните

основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават установения в него резултат.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/. В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно деклариранията в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело C- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на деклариранията митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от "а" до "г", поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на дефектирания автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, §2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса.

Незаконосъобразно административният орган е преминал към определяне на

новата митническа стойност на автомобилите по резервния вторичен метод, по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013г., тъй като въпреки, че са направени справки в митническата система МИС I., информацията от тази система не обхваща данните за всички автомобили, които са продадени с цел износ за целия ЕС, а само тези продадени с цел износ за Република България. Митническите органи е изследвана единствено информацията, която е налична в митническата информационна система за страната МИС I., но не и информацията съдържаща се в самите документи, послужили за деклариране на данните. Митническите органи не са изискали съответните данни от останалите страни членки на ЕС, респ. не са налице отговори, че такива данни липсват в съответните национални бази данни, за да е потвърдено, че няма данни за сходни или идентични стоки на територията на ЕС.

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани различни покупни цени - 7000 щ. д. в приложения към митническата декларация документ за продажба и 19428 щ. д. съгласно данни от получените с писмото от Д. на САЩ 32-177817/01.06.2022г. от Американската служба "Митници и гранична охрана" на процесния автомобил и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, §2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура № 1203/01102020г. за покупка на автомобила на стойност 7000 U., издадена от P. D Gougov MD I. от купувача, респ. договора за покупко-продажба на автомобила между P. Gougov MD като продавач и Г. Н. като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, както и фактура № 45966/08.12.2020г. с доставчик „Фрилайн“ ООД и получател Г. Н. за организиране на международен транспорт, терминални разходи, документация и почистване на процесния автомобил на стойност 4018.84 лв. и издадения към нея фискален бон, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Видно от приобщената по делото административна преписка, Г. Н. е предоставила всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от американските митнически власти, попълнена в митническа декларация за износ ITN X2020102899905, ХТН[ЕИК]-ЕВКГ00920591(С), в

размер на 19 428 щ.д., в оспореното решение е определена съответно митническа стойност при внос 32 017 лева. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 5 893 щ. д., тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от американските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Още повече, че видно от представеното по делото писмо в превод на български език от Департамент САЩ по вътрешна сигурност, Служба на САЩ за митници и гранична защита, Посолство на САЩ, България по отношение на вноса на превозни средства от САЩ във връзка с измамна информация на митнически декларации, е посочено, че таблица в подкрепят анализ не трябва да бъде считан за официален документ. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Американските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на Г. Н., подкрепено със съответните доказателства за действителното й плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила не е автентичен или валиден. По административната преписка не е наличен нито един документ в подкрепа на валидността и истинността на данните от износния документ. От оспореното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница С. е възприел, че именно заявената пред американските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура.

Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма / ред от Американските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е

следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вноса МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното

решение на Директора на ТД Митница С. е неправилно, като постановено в нарушение на материално правните разпоредби на закона и следва да бъде отменено.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Съгласно представения списък и доказателствата към него, се претендират разноски в общ размер 1 158 лв., от които 10 лв. за платена държавна такса, 128 лв. такса за превод на документи и 1 020 лв. за платено адвокатско възнаграждение. Ответникът е отправил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за основателно, като с оглед правната и фактическа сложност на спора и активното процесуално поведение на процесуалния представител и като съобрази чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, определя възнаграждението в размер на 900 лв. Общия размер на разноските, които следва да се заплатят от ответната страна са в размер на 1038 лв.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Ц. Н. от [населено място], Решение № РЗМ-5800-1181/32-456936 от 30.06.2023г., издадено от Директора на ТД Митница С. при Агенция „Митници“, с което органът е определил за стока № 1 по ДВ с MRN 20BG005807088411R3/21.12.2020г. нова митническа стойност в размер на 32 017 лв., установил е нов размер на дължимите задължения по същата и е определил доплащане на митническата стойност, след приспадане на вече платеното от от 5459,91 лв., от които мито в размер на 1706,22 лв. и 3753,69 лв. ДДС, ведно с дължимите лихви за забава, *като незаконосъобразно.*

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на Г. Ц. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] съдебно-деловодни разноски по делото в размер на 1038.00 /хиляда тридесет и осем/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: